

N:o 54.

Af herr **Chr. Bülow**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om införande af tyska språket såsom obligatoriskt läroämne vid rikets folkskolelärareseminarier.

Min förut väckta motion om ett lefvande språk eller engelska språket som läroämne vid rikets folkskolelärareseminarier anhåller jag härmed få återupptaga, dock med den förändring, att jag denna gång väljer *tyska* språket.

Tillfälliga utskottet n:o 1, som i fjor afstyrkte min motion om engelska språket, yttrade sig deremot för tyska språket i följande anförande:

»Utskottet har icke velat bestrida, att det kunde vara lämpligt att införa undervisning i ett främmande språk vid folkskolelärareseminarierna. Tvärt om tala åtskilliga skäl för att nu 50 år efter dessa läroanstalters tillkomst tänka på en dylik utvidgning af deras lärokurs. Vid flera utländska anstalter, som afse utbildning af lärare för folkskolan, ingår undervisning i ett främmande språk i lärokursen.

Dock torde der vid lag i främsta rummet *tyska* språket böra förekomma, enär detta språk är för lärarebildningen af långt större betydelse än något annat främmande språk. Yrkanden på införande af undervisning i tyska språket vid folkskolelärareseminarierna hafva ock gång efter annan framkommit inom lärarecorpsen i vårt land — detta redan för tiotal år tillbaka.»

Sedan tyska språket blifvit obligatoriskt läroämne vid folkskolelärareseminarierna och lärare kunna för folkskolorna erhållas, hvilka förmå undervisa i tyska språket, borde det stå församling *fritt* att i

sina skolor anordna undervisning i nämnda språk för lärjungarne på folkskolans 5:e och 6:e klasser.

I Norge har man redan infört ett lefvande språk, det engelska, i flera folkskolor, t. ex. i städerna, detta likväl såsom frivilligt läroämne.

De tre stora kulturfolken, Englands, Tysklands och Frankrikes, hafva hvar för sig i sitt modersmål ett språk, hvarmed de kunna sätta sig i förbindelse med, snart sagdt, alla folk.

De små kulturfolken måste söka att rycka upp i deras led på kulturens område, det enda på hvilket äfven de små kunna blifva stora. Att här komma i eftertruppen är till betydlig skada.

Den starka samfärdseln, som nu råder mellan de bildade nationerna, hafva så förändrat förhållandena, att folken måste på den andliga odlingens alla områden vara mera vaksamma än någonsin förut. Också är det svenska folket frikostigt i att uppmuntra den högre undervisningen. Nu gäller det att äfven låta den lägre undervisningen i någon mån få rycka fram.

Jag föreslår derfor,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t måtte tillse, att tyska språket införes som obligatoriskt läroämne vid rikets folkskolelärareseminarier.

Stockholm den 26 januari 1893.

Christian Bülow.